

Der er faktisk lavet et stort grimt forsøg. Det hedder bibliotekerne. Synes fru Elsebeth Gerner Nielsen, at det er gået så godt, at det ægger til, at vi skal fortsætte ad den vej? Eller synes hun måske ikke, at det var en advarsel, som vi skulle tage dybt alvorligt?

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det, der kendetegner forsøg, er, at de kan mislykkes, og som politikere skal vi en gang imellem turde sætte noget i gang, som kan mislykkes. Som fru Margrete Auken sikkert også lagde mærke til, sagde jeg i mit indlæg, at der selvfølgelig er sandsynlighed for, at også disse forsøg mislykkes, men jeg er ikke bange. Jeg tror faktisk, at den eneste måde, vi kan få en ordentlig kulturpolitik på, er ved, at vi forsøger os frem og ikke bare iværksætter et eller andet stort forkromet projekt og så lovgiver med det samme.

Kim Behnke (FP):

Det har igennem årene altid været et kendetegn for Fremskridtspartiet, at når der foreligger forslag om forskellige forsøg, er vi ikke bange for at støtte dem, al den stund man jo på den måde kan få afsøgt, om noget er fornuftigt eller ikke er fornuftigt. Det har været tilfældet for mange forsøg i kommunerne og inden for social- og sundhedsområdet, at de hver gang har fået Fremskridtspartiets støtte. Derfor kunne man selvfølgelig også forvente, at Fremskridtspartiet vil støtte et lovforslag som det foreliggende om regionale kulturforsøg.

Kigger vi på de temaer, der skal laves forsøg med, nemlig musik, museer, teatre, biblioteker og zoologiske haver, kunne vi da også godt tænke os, at der blev gennemført nogle forsøg. Vi kunne nemlig godt tænke os, at man inden for biblioteksområdet udvalgte tre biblioteker i Danmark og så lavede en privatisering af dem efter samme model, som man med stor succes har gennemført i Sverige, nemlig en privatisering, hvor et privat firma overtager biblioteket med en forpligtelse til stadig væk at udlåne bøger gratis, og den forpligtelse overholdes, fordi den pågældende virksomhed samtidig får lov til at benytte lokalerne til andre spændende aktiviteter: cafévirksomhed, salg af plakater, boghandel, billetsalg m.v. Det har man altså gjort en række steder i Sverige, og erfaringerne er så gode, at man i dag overvejer at kopiere det i Norge.

Det kunne man gøre på biblioteksområdet. Hvis man synes, at tre biblioteker er for lidt, så lad os da tage et par stykker mere og få gennemført et sådant forsøg for én gang for alle at få afprøvet, om det kan lade sig gøre at have biblioteker, som udlåner bøger gratis, men som er drevet af et kommercielt firma, der tjener pengene ved sideløbende aktiviteter.

Vi kunne også godt tænke os, at vi på teaterområdet på lignende vis tog et enkelt eller to teatre – det måtte gerne være et stort og et lille – og så gennemførte et forsøg, hvor vi lod teatret overgå til f.eks. at være et aktieselskab eller andet, der fik den opgave selv at få økonomien til at hænge sammen og fik den fornødne frihedsgrad til at benytte sig af reklamer, sponsoraftaler osv. De måtte også gerne spille teaterforestillinger i sommerferien, hvor byerne er fyldt med købelystne turister. Frihed til al den slags skulle de have under et sådant forsøg.

Når det gælder museer, er vi endnu mere overbevist om, at man skulle give et eller flere museer den frihedsgrad, at de kunne gennemføre et forsøg gående ud på, om det kan lade sig gøre at drive museum i Danmark uden offentlige tilskud. Det forsøgsprojekt ville få Fremskridtspartiets fulde støtte, og jeg synes da, at ministeren burde tage imod tilbudet, al den stund vi så én gang for alle kunne få lagt de ideologiske arme for at se, hvem der har ret. Min påstand er – og den kan vi da godt diskutere, men det bliver jo kun ved diskussionen – at det ville kunne lade sig gøre, og at det ville blive en bragende succes.

Når det gælder det konkrete lovforslag, går det ud på, at der skal fordeles nogle flere tipsmidler. Endnu en gang dykker man en tur ned i tipsmidlerne, og det kan man jo gøre, så længe danskerne er så spillelystne. Vi har dog den holdning i Fremskridtspartiet, at tipsmidlerne skal være forbeholdt idrættens verden, og derfor skal pengene ikke deles ud til disse kulturelle formål.

Socialdemokratiets ordfører, hr. Søren Hansen, mente, at sådan i den store sammenhæng var det jo næsten ingen penge, det drejer sig om. Jeg har læst i bemærkningerne, spalte 1 på side 4, at der over de næste år er tale om 45 mio. kr.; undskyld mig, men i min verden er 45 mio. kr. mange penge. Forsøgspuljen skal udgøre henholdsvis 10 mio. kr. i 1996, 15 mio. kr. i 1997, 15 mio. kr. i 1998 og 5 mio. kr. i 1999. Det giver på min regnemaskine 45 mio. kr., og det er mange penge, og det er for mange penge, al den stund